

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:
Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մեջ:
Օտարապաշտպանը դիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Мшак»

Խմբագրատանը բաց է առաւտեան 10-2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):
Յայտարարութիւն ընդունում է ամեն լիզուով:
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խաւքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՒՂԱՆԿԱՎՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Աւել-քանդա-
պոլից: Ներքին լուրեր: ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
«Толос» լրագրի թղթակցութիւն: Արտաքին լու-
րեր: ԽԱՆԻ ԼՈՒՐԵՐ: - ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐ: - ՅԱՅ-
ՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: - ԲԱՆԱՍԻՐԱՎՈՒՆ: Նամակ
Ախալքալաքից:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱՎԵԼ-ՔԱՆԴԱՊՈՒՅ

Մարտի 1-ին

Ձբ նայելով որ արդէն անց է կացել պատ-
գամաւորների ընտրութեան օրը երկու ամիս
ու կես, այնու ամենայնիւ մեր հոգևոր կառավարու-
թիւնը դեռ է հրապարակ նրանց ընտրելու հոգա-
բարձունքը. և այս արտակարգ յետաձգութիւնը
կատարում է մի այնպիսի կուսակցական և ինտե-
րկայտող պատճառով, որը ոչ մի կերպով է կա-
րելի արդարացնել: Տեղական յայտարար պատգամա-
ւորների ընտրութիւնը համարում է օրինաւոր և
վաւերական, իսկ հոգ. կառավարութեան մնացած
անդամները նրանց ընտրութիւնը համարում են՝ ա-
պօրինի և անվաւեր: Եւ կարծես մի այսպիսի
հակասութիւնից մեր հոգ. կառավարութեան ան-
դամների և տեղական յայտարար մեջ տիրում է այ-
ժմ կատարել կրկնակարգութիւն և փոխադարձ
ատելութիւն այս հարցի վերաբերութեամբ: Գեո.
էլի որքան ժամանակ պէտք է տպասէ մեր հասա-
րակութիւնը այսպէս լուռ ու մուշկ և անտարբեր
պատգամաւորների կամ հոգաբարձուների ընտրու-
թեան... Գուցէ դեռ չուտ ամիսներ, մինչև տե-
ղական յայտարար և մնացեալ անդամների մեջ
կայանայ մի որոշ և միակերպ կարգադրութիւն
«պատգամաւորաց» հարցի վերաբերութեամբ: Հը-
րաւորում ենք հոգ. կառավարութեան ուշադրու-
թիւնը մեր այն հասարակական գործողների վրա,
որոնց մօտ դանդաղութիւն թէ զարգացածական և թէ
եկեղեցապատկան փոքրիկ հայրեր, պարտաստ
են միշտ օգուտը նրա անուշադրութիւնից, պղտոր
ջրի մեջ ձկնիկ որսայտ համար: Նրանց համար

անկի ձեռնառու է, եթէ տարիներով չարունակվի
այս անորոշ և տարտամ գրութիւնը:
Մրանից 15 օր առաջ կայացաւ հասարակա-
կան վճիռ չորս յայտնի արկիւնների քաղաքից ընդ-
միշտ աքտորելու համար: Այդ վճիռը արդէն ու-
ղարկված է պ. նահանգապետին հաստատութեան
համար:

Փետրվարի 14-ին քաղաքային կրտսի դահլի-
ճում գաւառապետի պաշտօնակատարի նախա-
դահութեամբ կայացաւ մի խառն ժողով, բաղկա-
ցած թաղապետներից և հասարակութեան այս և
այն դասակարգերի ներկայացուցիչներից, դարձեալ
«բնակական դպրանոցի հարցի» առիթով: Անկա-
նան համարելով մինչև այժմ կայացած հասարա-
կական վճիռները այս հարցի վերաբերութեամբ,
պ. նահանգապետը իր հրամանագրութեան մեջ
առաջարկում էր մի քանի անհրաժեշտ պայման-
ներ, որոնց անուշառ պէտք է ընդունել մեր հա-
սարակութիւնը, եթէ կամենում էր ունենալ «բնա-
կական դպրոց»: Սկզբնական վիճարանութիւնու-
նիւր: Մի քանի «բարեմիտներ» խորհուրդ էին տա-
լիս էլի նշանակել մի մասնաժողով պ. նահանգա-
պետի առաջարկութիւնը քննադատելու համար:
Բայց որովհետև այս տասն և երկու տարի է, ինչ
«միջնակարգ դպրոց» բանալու հարցը քննադա-
տում են միզանում դանազան մասնաժողովներ ու
յանձնաժողովներ, վաճառող ժողովի մեծամաս-
նութիւնը անկի խեղճ համարեց այս անգամ խ-
կոյն վերջացնել գործը, քան նորից մասնա-
ժողով նշանակելով քան տարի լրացնել: Պ. Վ.
Շահախոնկան այստեղ էլ ցոյց տուց մի գովա-
լի եռանդ: Երկար վիճարանութիւններից յետոյ,
ժողովը ընդունեց առաջարկված բոլոր պայման-
ները մասնաւոր փոփոխութեամբ և խիստ կա-
յացրեց մի «հասարակական վճիռ»: Այս վճիռը
2,400 ստորագրութեամբ արդէն ուղարկված է
Երևանի պ. նահանգապետին:

Փետրվարի 21 հոգ. ուսումնարանի դահլիճում
կայացաւ թաղապետական ժողով, որ թաղապետ
պ. Գ. Յ. ութ ամից յետոյ, վերջապէս, առա-
ջարկեց մեր պ. պ. թաղապետներին ստորագրել
մի պատրաստի ինդիկ, որ պէտք է ներկայացնել
կառավարութեանը: Ավել-քանդապետը մի քա-
ղաքային «Մատենադարան ընթերցարանի» բաց-

ման համար թողնութիւն ստանալու համար:
Թաղապետներից շատերը չտալեցին ստորագրել
այդ ինդիկը, մնացեալներն էլ երկու շտաով կը
ստորագրեն:

Ա. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Թիւրքաց Հայաստանից ստացված նամակներից
քաղաքում ենք հետեւեալ տխրալի լուրը: «Երկրորդ
Հայք (Սփազի վիլայեթը) մի նոր ստպատակու-
թեան ստպարեղ է դարձել: Հաֆը-Ալի քուրդ
աւազակապետը, ստպատակելով հայոց գիւղերը,
ստաով քանակ, երեսունով գերի է տանում
հայ գիւղացիներին մութ անտաւները, խոր ձո-
րիքը, լեռների անմասշէկ գագաթները և այլն:
Գերիներից մի երկուսին բաց թողնելով, քուրդ
աւազակապետը հրամայում է դիտել գիւղերը և
յայտնել որ այս ինչ անձինք իրան մօտ գերու-
թեան մեջն են և նրանց մահ է սպասում, եթէ
յայտնի դուրսով յետ գնող չը լինի: Եթէ գի-
ւղիների տերերը պահանջած գինը մի միջնորդի
ձեռքով ուղարկում են, գիւղիները անմիջապէս
աղաքում են, ապա թէ ոչ նրանց տանում են
ձեռքով, ձեռք ու ոտքը կապելով և օրական մի
կտոր չոր հաց նրանց տալով:»

ՆՈՒՍՈՒՑ մեզ գրում են: «Մեր ամբողջ յոյսը
դրած էինք Նուբու նորիկ յայտը Սարգիս վար-
դապետի վրա, նրանից էինք սպասում մեր աղ-
գային հիմնարկութիւնների բարեկարգութիւնը:
Բայց սա էլ իր նստորդի պէս անգործ յայտնվեց:
Ասում են Սարգիս վարդապետը նոյնպէս ընկա-
ւել Սիմեոնի ներգործութեան տակ: Մեր քաղա-
քի հայ հողորականները, փոխանակ ժողովրդին
քրիստոնէական ճշմարտութիւններ սովորեցնելու,
անկի էլ մղրեցնում են ամբողջ, այլ և
այլ մտախաղաղութիւններ նրա մեջ մտցնե-
լով: Սրինակի համար տէր Սիմեոն քահա-
նան ամբողջ գաւառում հաւատացրել է որ ունի
սամալ տեսակ իլլիմաններ սիրահարութեան, հի-
անարկութիւնների առաջն առնելու կամ սղայա-
բերութեանը նպաստելու և այլն: Միթէ այդ ճըշ-
մարիտ քահանայի գործն է:»

Ղզլախալախից մեզ գրում են: «Շիրակի վիճա-
կի 36 հայ գիւղերում միայն երկու տեղ կային քիչ
թէ շատ կանոնաւոր ուսումնարաններ, իսկ մնա-
ցած գիւղերը կատարելապէս դուրս էին որ և է
զարոյցից: Բայց ներկայ տարւոյ սկզբից, հարձիւ
Շիրակի գաւառապետ պ. Շաղոբաթովի յորդորա-
նաց ու ջանքերի, բացիկցան մի քանի գիւղերում
նոր ուսումնարաններ: Գաւառապետը միշտ յոր-
դորում է զարոյցներ բաց անել ոչ թէ միայն հա-
յերին, բայց և թուրքերին ու քիւրդերին: Շիրակի
վիճակի ամենահարուստ մարդ, Ուլուքբիտա
գիւղի բնակիչ, Մալխաս Յարոյեանց, խոստացել
է իր հաշուով բաց անել Շիրակի կենտրոնի մեջ
ուսումնարան, որի մեջ պէտք է սովորեն այն
ճնորդների մանուկները, որոնք իրանը չունեն որ
և է նրկթական միջոցներ: Յիշեալ Յարոյեանց
տեղիս նշանաւոր մարդ էր և դեռ այն ժամանակ,
կեր երկիրը օսմանեան տիրապետութեան տակն
էր: Յայտնի է, որ 1879 թ.ի սաստիկ թանգու-
թեան ժամանակ նա նուիրեց իր սեփական միջոց-
ներից 300 ռուբլ որ բաժանվի ջրաւորներին:»

Մեզ խնդրում են յայտնել որ արդէն պատ-
րաստ է տպագրութեան համար «Կոմիլաս և Հա-
յաստան» աշխարհագրական ձեռնարկը հայոց
թէ արական և թէ իրական ծխական ուսումնա-
րանների բոլոր բաժանմունքների համար նշանակ-
ված: Այդ ձեռնարկը պ. Աւետիք Տեր-Յակոբեանցի
հեղինակութիւնն է: Նոյնպէս խնդրում են մեզ
յայտնել որ նոյն հեղինակի արդէն լոյս ընծայած
«Հայաստանի աշխարհագրութիւն» ձեռնարկը
վաճառվում է «Կոմիլասում» և «Կենտրոնական»
գրատպատանոցներում և հեղինակի մօտ, Ներսի-
սեան դպրոցում:

Պ. Կոչըղի «Толос» լրագրում մի յորտած է
գրել, որի մեջ խօսելով գնեղալ Սկորզովի փա-
րիզում արտասանած ճառի մասին, այն միտքն
է յայտնում, թէ այս բաղէկ, կեր ուս. քաղա-
քացու պարտքն է դադարել իր հայրենիքի ներքին
հարցերով, տնտեսական, բարոյական և հասարա-
կական վիճարարութիւններով, անմտութիւն է
զրդել ժողովուրդը դէպի պատերազմը, ինչպէս
այդ անում է Սկորզով: Այդ տեսակ անձինք,

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Վ Ա Ն

ՆԱՄԱԿ ԱՎԵԼ-ՔԱՆԴԱՊՈՒՅ

Փետրվարի 15-ին

Երբ ժամանակի ողին, լուսաւորեալ դարուս
հասանքը մարդկանց առաջ են մղում, երբ հա-
սարակութիւնների մեջ նկատվում է բարոյական
սթնափոսն, երբ գիտութիւնն ու արւեստը զար-
գանում են, — միզանում մի տարր շարունակում է
խոր կերպով քննել, թաղված հնութեան փոշու
հաստ ծակծոյթի տակ: Եւ այդ տարրը մեր գիւղացին
է, որի մասին գրում են ներկայ նամակի:
Նոյն նախաջրհեղեան երկրագործական գոր-
ծիւնները, վար ու ցանքի նոյն նախնական սիս-
տեման, անասունների նետ, դեմափոր խոնաւ և
գարշաճոտ ակոտներում բնակվելու մի և նոյն
սովորութիւնը դեռ անփոփոխ մնում են
մեր գիւղերում (խօսքս մեր գաւառի գիւ-
ղացուց վրա է): Արտասուտ երկրագործու-
թեան մասին մեր գիւղացին հասկացողու-
թիւն չունի: Նա արեստայով յիշում է այն օր-
նած ժամանակը, երբ աճաղին հողաբաժիններ
թողած էին նրա սնորհութեանը, այն ժամա-
նակը երբ նա դեռ նոր էր գաղթել թիւր-
քիայից, երբ նա աղատօրէն կարող էր այլ
ուր այստեղ ցանել, իսկ վաղը մի բոլորովն այլ
տեղ, երբ ընդարձակ արտասուտը նրա անա-
սուններին կերակուր էին մատակարարում, երբ

թարմ հողը քանաւորատիկ փոփոխում էր գիւ-
ղացու, համայնաւորար ոչ այնքան ծանր աշ-
խատանքը: Բայց այժմ հանդամանքները դրալի
կերպով փոխվել են, այժմ խիտ բնակութիւնները
ստիպում են մեր գիւղացուն իր ընդարձակ դաշ-
տերի շրջանը հեռոցներ փառքայնելու, այժմ իւ-
րաքանչիւր օր, արիւնահեղ կոխներ են լինում
գիւղացիների մեջ արօտատեղի մի աննշան կոտ-
րի համար, այժմ ուժասպառ հողը գիւղացու
տաժանական աշխատանքների փոխարէն հաղի-
5—6% արդիւնք է տալիս: Մշտապէս խելով հո-
ղից նրա հարկաւոր մասերը, առանց փոխարինե-
լու սպառելով նրա ոյժերը, գիւղացու վարկահո-
ղերը այժմ այն գրութեանն են հասել, որ նրանց
մշակողի աշխատանքը ըստ արժանաւոր վարձատ-
րում չեն: Իրիշ բան կը լինի եթէ գիւղացին բար-
ւոք էր իր հողը, մանասանը հողի արուեստական
կերպով բարեբերը մեր գաւառի համար առանձ-
նապէս անհրաժեշտ է, ի նկատի ունենալով որ
գաւառիս բարձր դրժը և ցորտ կլիմայի պատ-
ճառու, հայաբոյսերը ենթակայ են լինում դար-
նանային և սոցիալային սահմանափակների փճաց-
նող ազդեցութեանը, այն ինչ զոջանից բուսակա-
նաչափ կը լինէին նոյն բոյսերը, եթէ հողը բար-
ւոքած լինէր:

Հողի սակաւ քանակութեան պատճառաւ, խոտն
էլ շատ սակաւ է լինում և այդ հանգամանքը ի
հարկէ նպատաւոր չէ անասնապահութեանը,
դէպի որը շատ արամաղիլ չէ մեր գիւղացին,
Մեր գիւղացու անասունների տեսակը ոչ միայն
հետզհետէ աղմուսանում է, այլ ընդհակառակը
վատանում է և ոչ ոք չէ մտածում դրանց տե-

սակները աղմուսանել, արտաքուտ աղմու տեսակ-
ներ ներմուծելով: Եւ այդպէս մեր գիւղացին իր
դրոյութիւնը պահպանում է բացառապէս կրկնա-
գործութեամբ, որը, ինչպէս վերե յիշելի, բերում
է ոչ այնքան լաւ արդիւնք: Արդիւնաբերութեան
այլ աղբիւրներ մեր գիւղացին չէ ճանաչում:
Մեղրապահութիւնը և պարտիզպանութիւնը,
չը նայելով որ նրանց յաջողութեանը արդիւնքներ
չը կան, շատ սակաւ են տարածվում:
Կաթնալոյս տնտեսութիւնը նոյնպէս նահապե-
տական գրութեան մեջն է: Գիւղացին պատրաս-
տում է նոյն հասարակ, անպիտան պանիրը, որը
պատրաստում են եղել նրա պապերը: Մեր գիւղա-
ցին մի բանի մեջ միայն շատ յաջողակ է, այն է
զբաղատանն աշխատանքների կրկնու: Այն ժամանակ
կեր երօպացին իրան օրական է շինում չողին
և դանազան մեքենաներ և դրանով ֆիզիքական
ոյժի մեջ մեծ խնայողութիւն է անում, մեր գիւ-
ղացին իր բոլոր յոյսը դրած ունի իր ջրու ձեռ-
քերի վրա:

Գիւղացին ծովի ու սնվել է նոյն հանդամանք-
ների մեջ, ինչպէս իր ծնողը, նա մեծացել է կո-
պիտ և անտաշ, նրան ոչ ոք չէ ուսուցել մար-
դախակ ապրել, նրա որտի մեջ ոչ ոք սերմանել
չէ անձնասիրութեան և պատուի դրացմունքները:
Ֆիզիքական կոպիտ ոյժի, բուռնցքի անխնայ
գործադրութիւնը, հարստահարութիւն, մասնու-
թիւն, զրպարտութիւն, աճա այն երեսները,
որոնց մշտապէս ակամատես է եղել գիւղացին:
Ամենքը նրան մի կաթնատու ոչխար են համա-
րել: Գիւղացուն ձեռնել, նրան անարգել, հայրոյն
յաճախ են պատահում: Ծառայող դասի կողմից

գիւղացին նոյնպէս միշտ ձեռի ու անարկութեան
է ենթարկվում: Ծառայող ասելով պէտք է հաս-
կանալ գաւառական վարչութեան գրադիրներին,
դանազան չափաներին և երբեմնապէս պրիտուս-
ներին, որոնք մի յանձնարարութիւն շտա կատա-
րելու համար դիմում են մի միջոցի, որ խիստ
աղղում է գիւղացիների վրա, այն է—դաճուճ:
Մի անգամ մի ծառայող ատրիճանաւոր խնդրում
էր իմ ներկայութեամբ, «Մշակի» թղթակցիցներից
մինին, չը գրել իր ասիական վարձուքը գիւ-
ղացիներին հետ. որոնց նա փառաւոր կերպով ձե-
ծել էր: Եւ այդ բոլորը անպատասխան գիւղացին
տանում է հարկերութեամբ, նրա մեջ ինչպիսի
ինքնաճանաչութեան դրացմունքը: Երբ կը զրկի
այդ տղիտութեան խաւարը գիւղերում, դեռ յայտ-
նի չէ, դատած այն տուածներով, որոնք այժմ
ներկայանում են մեզ: Ուսումը միայն կարող է
զարմանել գիւղացիների ցաւերը, բայց դա էլ շատ
մօտիկ է տղեա ժողովրդի սրտին: Այս, մեր գա-
ւառի շինական հասարակութիւնները մի մի գու-
մար տարեկան տալիս են ուսումնարանի համար,
իսկ դրանք առ այժմ դան զեռ կանոնաւորված
չեն, երկի կանոնաւոր դատաւորութիւն կը սկսվի
հեղո 1882-1883 ուսումն. թուում: Այդ ուսում
նորանները ցանկալի արդիւնք չեն կարող առա-
ջացնել, եթէ դատաւորները այս տարից եղած-
ներից մի քանիսի պէս կը լինեն: Երկակայնեք
մի գիւղ, որի բնակիչները Մշու սանձակից գաղ-
թելում է տեղական հայրի բարբառից, այդ գիւ-
ղացիք ոչ միայն ուսուցին բոլորովն չը դիտեն,
այլ տեղական հայրի նետ խօսելիս էլ, միտանաց

ատում է կօչելով, կամ, թէ և ազնիւ, բայց շատ շուտ յափշտակվող մարդիկ են, կամ իրանց հայրենիքի թշնամիներ են:

Նոյն ճառի առիթով «Моск. Телеграфъ» լրագիրն ասում է: «Շատ ազնիւ և գովելի գործ է մտածել սրավանդների ազատութեան մասին, բայց նոյնքան ազնիւ և նոյնքան սուրբ գործ է հողայ իր հայրենիքի երկրագործ ժողովրդի տընտեսական ու բարոյական դրութեան մասին: Շատ սուր, ասում է լրագիրը, մեր ուսուցիչը, երկրագործը, ներթափանց, տնտեսական անհավանական դրութեան մէջ է, նրա մասին մտածել, նրա մասին հողալ նոյնքան և աւելի սուրբ գործ է, քան թէ մտածել թիւրքիայի կամ Աւստրիայի սրավանդների մասին: Չէ որ ուսուցիչ, մեր հայրենակիցը, նոյն աստիճան և աւելի էլ մեր եղբայրն է, նոյնպէս սրավանդ է:»

ՆՈՒՅՈՒՅՄ մեզ գրում են «Անցեալ շաբաթ, պ. Ա. Մակեդոնսկու որդու մկրտութեան օրը, մի աստճարկութիւն եղաւ պարոնի տանը, այն է թէ այդ օրվայ բոլոր թղթախաղերի տարած գումարները նուրիւ յօգուտ Նուսու հայոց երկսեռ ուսումնարանին: Առաջարկութիւնն ընդունվեցան և թղթախաղի յետոյ գոյացած 21 բուրջ 60 կօպէկ գումարը յանձնվեցաւ յիշեալ դպրոցի հոգաբարձութեանը: Նոյն խնջոյքում հայր ծագեցաւ այսուհետեւ մտցնել կանոն, որ իւրաքանչիւր (զոնէ հայ) թղթախաղացողները իրանց տարած գումարից որոշ մաս յատկացնեն յօղուտ հայոց դպրոցի: Այդ տեսակ համակրութիւն ղեկի դրպարոցը մի ուրախալի հասարակական երեւոյթ է:»

Մեծ-Վարաքիտից մեզ գրում են: «Տարի չէ անցնում, որ մեր կողմերում մի օր և է հիւանդութիւն չը յայտնվի: Անցեալ տարի տիրապետում էին մեզ մօտ կոկորդացաւ, ծաղիկ և դիֆտերիա, այս տարի էլ չնոր՝ բերեց մեզ մօտ անակրնկալ կերպով կարմրուկ հիւանդութիւնը, որ բազմաթիւ զոհեր է տանում մեր ազգայնականութիւնից: Մանաւանդ մեռնում են մանուկները, օրական 3—4 թեւով: Բայց մեռնում են և հասակ առածները: Այժմ կարելի է ասել համարեա տուն չը կայ մեր գիւղում, ուր զոնէ մի հաստ հիւանդ չը գտնվի: Եւ այդ ցաւին ոչ թէ միայն Մեծ-Վարաքիտ, այլ և չրջակայ գիւղերն են կենթարկված:»

Անցեալները, ինչպէս մեզ գրում են Մեծ-Վարաքիտից, զշախտի մի խելագար կին զիչերը իր ստորական ճանապարհորդութիւնն անելիս և սառած գետակի վրայով անցնելիս, յանկարծ սառուցը փչրվում է և թշուառական ջրի մէջն է ընկնում: Բայց ողորմելին դարձեալ կարողանում է մի կերպ դուրս գալ ջրից և գնում է Սարալու թուրք գիւղի շրաղացի դրանը թիւք ընկնում: Ա-

հասկանալ դժուարանում են: Այդպիսի մի գիւղում շինական ուսումնարանի ուսուցիչ է նշանակված մի վրացի պարոն, որը հայերէն թոթովիլ գիտէ միայն մի քանի բառ: Աշակերտները ուսուցիչն կամ վրացերէն չեն հասկանում, իսկ ուսուցիչը հայերէն չը գիտէ, ուրեմն ինչ ուսում կարող է յառաջանալ այդ տեղ:

Գիւղացին զգալի կերպով ճնշվում է քաղաքացի ճարպիկ վաճառականներին ունեցած պարտքի տակ, որը իրեն սպառելի, նրա վրա թանց գրնով վաճառելից ետքը, տարեկան 100-ին 20% տոկոս է վերցնում:

Վայ այն գիւղացուն, որի պարտքը 2—3 հարիւր բուրջին անց է կացել, նա դառնում է քաղաքացու մշակը, նրա մշտական վճարողը, իրաքանչիւր տարի քաղաքացին նորանից արմտիք ու անասուններ է տանում տոկոսի փոխարէն, բայց պարտքը թեկնանում է:

Բայց կան և այնպիսի վաշխառուներ, որոնց հետ համեմատելով, մեր քաղաքացի վաշխառուն Աստուծո դառն է: Այդպիսի վաշխառուներ գիւղացին ունի իր գիւղում, իր հարուստ համակրազացուն:

Անհրաժեշտ կարիքի միջոցին գիւղացին սրան է դիմում և փող վերցնում 100-ին մինչև 40—50% տոկոս: շատ անգամ նա իր արտը,— որը տարեկան 30—40 բուրջի օգուտ կարող էր բերել, տալիս է փողատիրոջը օգտվելու որ և է 10—20 բուրջի տոկոսի փոխարէն: Ես ինքս ներկայ եմ եղել մի քանի այդպիսի ղեկավարի, որոնց մինը ակերտը չեմ համարում այստեղ մէջ բերել: 1879/80

ուսուցող թուրքերը ջրաղացի մօտ դառնում են քաղաքացու, սառած կնոջ դիակը և իսկոյն իմաց են տալիս ուր հարկն է: Մեռածի գրպանում գտնում են 17 բուրջ:

Կարճեալ յայտնում ենք որ «Մշակի» խմբագիրը իրան տեսնել ցանկացողներին ընդունում է խմբագրական գրասենեակում (Գլխորդակայ փողոցի վրա, Արծրունու տան) ամեն օր, բացի կիրակի օրերից, կէսօրից յետոյ 1 ժամից մինչև 2 ժամ: Իսկ խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10 ժամից մինչև 2 ժամ:

ԱՌԱՎԱՐԱՔԻՑ մեզ գրում են: «Երկրորդ տարին է, որ այստեղ վարդանանց տօնը շքեղ կերպով է տօնվում և այդ օրը յօղուտ երկսեռ հայոց զարդաների վիճակաւայ է լինում օրիորդների ձևազարդմանը: Եկեղեցում հայր Վեմիլը զարդանանց այդ օրը մի ազդու աստուարանութիւն արաւ, նրա կարգից վարդանանց տօնի նշանակութիւնը և մի և նոյն ժամանակ յիշեցրեց այն պարտաւորութիւնը, որ ունի իւրաքանչիւր անհատ ղեկի իր ազգը: Այդպիսից ժողովուրդը ղիմեց ղեկի Ս. Մեսրոպիան ուսումնարանի դահլիճը, որ վիճակախաղի առարկաներով էր դարձրել: Գահլիճի պատի վրա երևում էր Ս. Վարդանի պատկերը, տրուեստական ծաղիկներով դարձրելով: Ծաղիկներից շինած էին տառերը, որոնք կազմում էին «Տօն Վարդանանց» խօսքը: Այդտեղ ուսուցիչներից երկուք ճառեր կարդացին և աշակերտուհիները երգեցին մի քանի ներդաշնակ ազգային երգեր: Վիճակախաղից դուրս 200 բուրջ արդիւնք:»

Նոյն տեղից ստացանք հետեւեալ նամակը: «Ձեր լրագրի բաժանորդները գանգաւում են, որ երբեմն նրանց ստացած համարների մէջ պատահում են պակաս օրինակներ, իսկ դրանց փոխարէն մի համարից երկու օրինակ միասին են ստացվում: Մի և նոյն ժամանակ շատ անգամ ստանում ենք «Մշակի» ակելի ու զուրս եկած համարը ակելի վայր, քան թէ այն համարը որ աւելի վաղ հաստարակվեցաւ: Այդ նամակի հիման վրա մենք տեղեկութիւն հաւաքելովք խմբագրատան մէջ և համարվեցանք որ խմբագրութեան մէջ վերս յիշված անկարգութիւնը հազիւ թէ կարող էր պատահել: Այնու ամենայնիւ մենք ակելի էլ ուշադրութիւն կը դարձնենք համարները ուղարկելու եղանակի վրա: Իսկ ինչ վերաբերի փօստի անկանօնութեանը, մենք դրա համար պատասխանատու չենք կարող լինել:

Որովհետեւ մեծ պատիւն արդելված է թատրօնական ներկայացումներ տալ, այդ պատճառով թիւք 1, ՌՍԻ հայոց թատրօնական խումբը շարունակում է տալ կօնցերաներ և կենդանի պատկերներ թէ

թիւ թանգութեան միջոցին խոտի խորճը արժէր այստեղ 1 բ. 50 կօպէկ: Մի այլի խելճ կին, խոտի զարաբը սպառած լինելով, դիմում է իր հարեան հարստին և նրանից հինգ խորճ խոտ է առնում: Կրա փոխարէն նա ստիպված է լինում տալ նրան մի արտ, որը 30 բուրջուց աւելի վարձ կարող է բերել և այն երեք տարի ժամանակով: Եօթն ու կէս բուրջուն, երեսուն բուրջի տոկոս!!! Եւ այդպիսի իրողութիւններ բացառութիւններ չեն կազմում:

Առաջին պարտատուրճակը ստորագրելով, դիւզացին ստորագրում է իր ստրկութեան դատաւճիբը: Հինգ-վեց տարվայ ընթացքում, նա իր արտերը գրաւ է դրած լինում, իր անասունները պարտքի տոկոսի փոխարէն վճարած, մի կէրքիկ պարտադրման էլ չէր ընդունում, իր ամբողջ դերաստանով խորասուզվում է թշուառութեան մէջ:

Գիւղացիներին վնասող զլխաւոր պարագաներից մինն էլ պէտք է համարել կուսակցական ոլորն: Գուցէ ոչ մի տեղ այդ ոլորն արհաւիր ընդհանրացած չէ, որքան գիւղերում: Կա աւելի ևս նկատուի է լինում ձմեռվայ անգործ ամիսներում, երբ անգործ գիւղացին մի բանով պարագելու համար, սկսում է որոգայթներ լարել իրան հակառակ կուսակցութեանը: Մի ամբողջական առած ասում է «ով որ ոչինչ չէ գործում, նա վատութիւն է գործում»: Ձմեռվայ պարագայ անցկացրած ամիսները լինում են գիւղացու համար դանազան չարիքների աղբիւր: Մի օր և է քանանայացու, ստանտերացու, նշանաբան կամ նշանաբան օրիորդ պատահաւ են դառնում անվերջանալի ատելութեան, կռիւների և մատուցութիւնների: Շատ անգամ այդ

ժամանակակից և թէ պատմական պիտաներից վերցրած: Բայց ժողովուրդը շատ չէ յաճախում այդ կօնցերաները:

Մի քանի օր է արդէն որ այս ձմեռվայ սաստիկ ցրտերից յետոյ, երանակը թիֆլիսում բաւական մեղմացել է, թէ և գիւղերում դեռ փոքր ինչ ցորտ է սնում և քամի է լինում:

Մեզ գրում են ՌԱԳՈՒՅԻ: «Ձեր պատուելի լրագրում պ. Արէլ Ապրէսեանց զրեց թէ պ. Գ. ձըգնաւորեանց իրան սնանկ է յայտնել և պ. ձըգնաւորեանց արդէն պրօցէս է բացել Ապրէսեանցի դէմ այդ լուրի առիթով: Այսօր, փետրվարի 24-ին այդ գործը պէտք է քննվի հաշտարար դատարարի մօտ: Քննչի մօտ գործը քննելուց յետոյ պ. Արէլ Ապրէսեանցին կարանաւորեցին: Ինչ վերաբերվում է պ. ձըգնաւորեանցի ֆինանսական դրութեանը, նա շատ լաւ տանում է իր գործը: Նրա գործարանում օրական 300 մարդ են բանում և իր գործարանից ստանում է 2000 պուղ հանքային իւր: Արեթօք այս դրութեան մէջ մարդը կարող է սրանմանաւ, երբ այդ արդիւնքը իր վրա աւել չարժէ քան 1 բուրջ 20 կօպ, իսկ վաճառվում է արտասահմանում 4 բ. կամ 5 բուրջ, այն էլ ոսկի հաշվով և ոչ թէ թղթադրամ:»

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

«ԴՕՂՈՇԵ» ԼՐԱԳՐԻ ԹՎԱԿՅՈՒԹԻՒՆԸ

Բեկինց «ԴՕՂՈՇԵ» լրագրին գրում են հետեւեալը: Մեզ մօտ ոչ մի շաբաթ այնպէս չէ անցնում, որ նրա ընթացքում քաղաքական շրջանները չը զրգովին որ և է հարցնով: Այօրուկի գործը երկու շաբաթ շարունակ զբաղեցրեց բերկնցիներին, և այժմ մոռացվեցաւ ներքին քաղաքականութեան մի հարցի բարձրացնելու ապաւորութեան տակ, որ փառուց սպաւում էր, բայց և այնպէս մեծ վրդովմունք պատճառեց: Այդ հարցը Գերմանիայի մէջ ծխախոտի մեծաւառ արտադրութիւնն է: Վեց տարուց ի վեր արտադրութիւնն է, որ ծխախոտի վաճառման արտօնութեան մոցնելը պետական կանցլերի սիրելի գաղափարներից մէկն է, մինչդեռ նրան ոչք չէ համակրում, որովհետեւ այդ արտօնութիւնը ծխախոտի արդիւնաբերութեան համար կորստաբեր է համարվում, որ ոչ մի տեղ այնքան ծաղիկալ գրութեան մէջ չէ, ինչպէս Գերմանիայում: Բայց որով-

հետեւ պետական կանցլերը ֆինանսական նպատակներով պահանջում էր ծխախոտի վրա բարձր հարկ դնել, այդ պատճառով հաստատվեցաւ ծխախոտի ակցիդը, որ պետական գանձարանին մօտաւորապէս 50,000,000 մարկ եկամուտ տուեց: Իսկ ծրարախոտի մեծաւառութիւնը ընդդիմացան գերմանական թէ ժողովրդները և թէ կառավարութիւնները: 1878 թուականին ծխախոտի հարցը քննելու համար մի մանածոցով նշանակվեցաւ, որը հասաւ այն եղրակացութեանը, թէ ծխախոտի մեծաւառութիւնը մոցնելը Գերմանիայի մէջ աներեւակայելի է: Այդ վճիռը կոչացաւ ութ ձայների մեծամասնութեամբ երեքի դէմ: Մեծամասնութեան հետ էր Պրուսիան, իսկ փոքրամասնութեան հետ պետական կանցլերը և Վիրտեմբերգի դքսութիւնը: Միացեալ կառավարութեան այդ վճիռն աւելացան պարլամենտի բազմաթիւ որոշումներ, որոնք միշտ այդ արտօնութեան դէմ են եղել: Այնու ամենայնիւ իշխան Բիսմարկ չը թողեց իր գաղափարը և մնաց այն կարծիքի, որ ծրարախոտի մեծաւառութիւնը անպատճառ պէտք է մոցնել: Ընտրողական վերջին ցոյցերի ժամանակ կառավարութիւնը լուր տարածեց, որ ծխախոտի մեծաւառութիւնը ստացված գումարները գործ կը դնվին բանաւորների կենսքը ապահովելու համար: Այդ էլ չօգնեց և ընտրութեան հետեւանքները իշխան Բիսմարկի դէմ էին: Այս այցմանները ի նկատի առնելով, հաստատ կարելի է ասել որ այժմեան պարլամենտը չի ընդունի ծրարախոտի նոր օրէնքի նախագիծը: Այդ հիման վրա այստեղ ամենքը համարված են, որ պետական կանցլերը օգուտ կը քաղի պարլամենտի մերժումից պարլամենտը արձակելու և նոր ընտրութիւններ նշանակելու համար: Եթէ այդ այդպէս կը լինի այս տարի Պրուսիայի մէջ կրկնակի ընտրութիւններ կը լինեն, առաջ պարլամենտի համար, իսկ յետոյ պրուսական սէյմի համար, որի ժամանակամիջոցը լրանում է աշունքին: Այս դեպքում մենք ականատես կը լինենք ընտրողական այնպիսի ցոյցերի, որոնց առաջ անցեալ տարվայ ընտրութիւնները խաղաղիք կը համարվեն: Մի և նոյն ժամանակ կատարվել է, արդեօք կաշողի իշխան Բիս-

ինքնավարութիւն (самоуправление) Այդ կանոնադրութեան համաձայն, նրանք կարող են տառաւոր ընտրել ու և կամեանաւ: Բայց այստեղ էլ տիրում է նոյն կուսակցական ոլորն, իւրաքանչիւր կուսակցութիւն ունի իր ընտրելին, բայց յաղթող է հանդիսանում, ի հարկէ, զօրեղ կուսակցութիւնը:

Այդպիսով արժանաւոր անձինք չեն կարող ընտրվել տանտեր և ընտրվողները լինում են տըգէտ անձինք. սկսում են զիւրազուց, մանաւանդ նրանց ընտրութիւններին հակառակ եղողներին հակիցը գալ, տեղի թէ անտեղի նրանց բանտարկել, երբեմն չը հակառակով իրանց իրաւունքները մինչև անգամ իրանց ետանդը այն տեղն են հասցնում, որ խառնվում են մարդկանց մասնատոր, ընտանեկան կեանքի մէջ: Ես անձամբ գիտեի մի-նին, որը իր երեքամայ պաշտօնավարութեան միջոցին այնքան չարագործութիւններ էր արել, որ վերջի վերջոյ հասարակութիւնը ստիպվեցաւ դանդաղ ներկայացնել ուր հարկն էր և արդարով նրանից: Նրա քաղաքործութիւնների մասին կազմված է մի անպիսի պրօտօկօլ: Այդ քաղաքործութիւններից մի քանիքը այստեղ յիշելը աւելորդ չեմ համարում: Հասարակութեան զիւրեղից մի-նի Թ-յի մէջ ընակվում է մի պատահալ այրի կին իր երկու փոքրահասակ դասակներով: Սրանից վեց տարի առաջ, դրա ամուսինը մեռնում է, թողնելով բաւականին կարգաւորեալ տուն ու տեղ:

Գիւղերի մէջ որբերի դրութիւնը շատ անախիթար է, նրանցից շատերը խնամակալ չեն ունենում և ունեցողներին էլ ասարդուն է լինում,

մարկին նոր ընտրութիւնները օգնութեամբ փոփոխել այժմեան պարլամենտի կազմակերպութիւնը: Պետական կանցլերի և նրա մամուլի բանի վարժանքները, որոնք կասկածի տակ գեցեցին մի քանի յարգելի անձնաւորութիւններ, կատարելապէս զայրացրին ազգաբնակիչները և այդ պատճառով ժողովրդի այժմեան տրամադրութիւնը կառավարութեան համար նպաստաւոր չէ:

Ի հարկէ անկարելի է մերժել, որ ազատամիտ կուսակցութիւնը շատ սխալներ գործեց և պետական կանցլերը շատ կը վնասէր առաջադէմներին հասարակական կարծիքի առաջ, եթէ նրանց դէմ աւելի հանգստութեամբ գործէր: Բայց այս բոլորը դեռ ևս գործի մի կողմն է, կայ մի ուրիշն էլ որ կարող է նշանաւոր հետեւները ունենալ: Միացեալ պետութիւնները ազգաբնակիչներին էլ կատարեալ հակակրօնութիւն են յայտնում դէպի ծխախոտի մեծաւաճումը: Սակոսիայի, Բարենի և Բալարիայի մէջ պատգամաւորները ժողովները ինքնուրոյն իրանց կառավարութիւնները Միացեալ խորհուրդի մէջ այդ արտօնութեան դէմ քուէարկել: Առ այժմ նախագիծը չէ ներկայացրած Միացեալ խորհուրդին, այլ բաժանված է կառավարութիւններին առանձնապէս գործի հետ ծանօթանալու համար: Ներկայումս նախագիծը քննվում է պրուսական դիւլաւանտեական խորհուրդի մէջ, որի վճիռը առանձին նշանակութիւն չունի, քանի որ նրա անդամները կառավարութեան են նշանակվում: Արեւելեան է Միացեալ խորհուրդը, որտեղ առանձին կառավարութիւնները ստիպված կը լինեն կամ ընդդիմանալ իշխան Բիսմարկին, կամ իրանց երկիրները ժողովների հետ նշանաւոր անբաւականութիւն ունենալ: Եթէ ՚ի նկատի առնենք, որ 1878 թուականին բոլոր կառավարութիւնները բացի Վիրտեմբերգից ընդդէմ էին ծխախոտի մեծաւաճումին, ուրեմն կասկածելի է, որ այժմ իշխան Բիսմարկ կարողանայ մեծամասնութիւն կազմել: Եթէ նախագիծը չընդունվեցաւ, դա մեծ հարուած կը լինի իշխան Բիսմարկի համար և նա երևի նորից կը ներկայացնէ կայսրին իր հրաժարականը:

Վերև ամփածոները երևում է, որ նախագիծին սպասող վիճակը, ՚ի նկատի չառնելով

մինչև անգամ նրա բովանդակութիւնը, կարող է քաղաքական նշանաւոր հետեւները ունենալ Գերմանիայի և Պրուսիայի համար: Այսպէս թէ այնպէս ամառը Գերմանիայի մէջ քաղաքական անցքերի կողմից շատ հեռաքարքար կը լինի:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

— «Polit. Corresp.» լրագրի Կ. Պոլսի իշխանապետը նկարագրելով Ասորիայի և Գերմանիայի յարաբերութիւնները թիւրքիայի հետ, ասում է. «Գերմանիայի քաղաքականութիւնը Օսմանեան կայսրութեան սահմաններում հետեւայն է: Նա կրթէր ոչինչ չէ պահանջում և որքան կարելի է, աշխատում է գերմանական հպատակներին չը պաշտպանել դիպլոմատիական ճանապարհով: Երբ նորերումս Աֆրիկայի մէջ ընկերութիւն եկաւ այստեղ և լրագրիները սկսեցին կասկածել իշխան Բիսմարկին այն բանի մէջ, թէ նա դիտաւորութիւն ունի գերմանական արդիւնաբերութեան համար նոր հող ստեղծել, ինքը Հիլքովելը Գերմանիայի դեպքում, գերմանացի վաճառականներին խորհուրդ տուց ընկերութիւն հաստատել թիւրքիայի մայրաքաղաքում: Ասում են, որ նա միշտ այդպէս է վարվում, երբ իր հայրենակիցները դիմում են նրան խորհուրդ հարցնելու: Սուլթանը առհասարակ Վերմանացի կերպով պաշտպանում է իր անկախութիւնը և վախենում է, որ իր սաստիկ շատ իշխաններով առիթ տուց կառավարութիւններին միջամտութիւն գործել: Գիտենալով այդ, գերմանացիք աշխատում են վաղիշտ չէ այդ զգայուն թիւրքիայի ղեկավարին իր Գերմանիայի ունեցած ազդեցութեան բոլոր գաղտնիքը: Արքան նա պակաս ձգտում է ցոյց տալ իր ստանդարտը, որքան որքան աւելի թիւրքերը ցանկանան և գերմանացի պաշտօնները ունենալ իրանց մօտ:

— «Post» լրագրի փետրվարի 18-ից փարիզից հետադարձ է, որ այն լուրը, իրը թէ միևնույնները դիտաւորութիւն ունեն յետաձգել պատգամաւորների ժողովի նիստը, ոչինչ բանի վրա հիմնված չէ: Ասում են, որ կոստ Եսմբօր ծրագրեալ կերպով ճանապարհորդում է Ֆրանսիայի հարաւում:

— Գերմանական լրագրիները քաղաքում են Գամբելտայի օրդանները հետեւել կարծիքը Սիբորի վիճառի մասին: Այդ լրագրիները խոսում են և ուսուցիչական դաստիարակութեան և իշխան ու Լոստարիկայի յետ ստանալու մասին: Ահա «Unité Nationale» լրագրի մէջ հաստատում, որի վերնագիրն է «Վաշնակցութիւնները չեն հարկաւոր: Մեղ ինչ, որ անտուր թշնամի է սպաւազակ: Մերը պարտաւոր չենք օգնել Առաստանին, նրա շահերը մերը չեն: Ի դուր էին խոսում ֆրանսուսական դաստիարակութեան մասին եթէ պատերազմը պատահի, և կղերական «Germania» լրագրի ի դուր է կարծում, որ գերմանացի Սիբորի վիճառը յարմարում են ֆրանսիացիների վրէժնորդութեան մասին ունեցած ցնորքներին: Մենք մէկ բան կասենք. չի յայտնվի նրան «Վաշնակցութեան» գերմանացին է: Բացակայութեամբ զարթեցնել մեր մէջ վրէժնորդութեան ցանկութիւնը այն ատիճան, որ մերը, աչքերը փակած, միանայ այդ անմիտ ձեռնարկութեան հետ: Մենք չենք ծածկում մեր ազգաբնակչան

թիւ ձեռն էր. 16 ամսվայ ընթացքում, երբ անձի կերակրելու, լուսաւորութեան և այլն համար, տանուտէրը ծախսել է միայն 31 ր. 16 կ.: Աղբորակի այլն լաց էր լինում, թէ սովամած չը լինելու համար, ստիպված է եղել հաց մուրաւ...: Հաց մուրաւ այն բովելին, երբ տանուտէրը հարկերը էր աշխատում այդ թշուառի հողից...: Զարմանալին այն է որ այդ աւաղակը, դու լիապէս հաշի է ստել նոր իտալականին, իսկ անկախութեան համար մնացել է անպատիժ: Մի այլ դէպք: 1877—78 թվերում կառավարութեան հրամանով, հասարակութիւնը սայլելով որաց ծանրութիւններ է տեղափոխել, մեր տանուտէրը փողերը ստացել, կուլ է տուել, իսկ հասարակութեանը ոչինչ չէ վճարել: Մի այլ անպատ հասարակական արտատնտեսողին վրաս տուող թուշիքին մի քանի օչխարներ են տուել յօգուտ հասարակութեան, բայց դա սեպհական է: Արքունական ճանապարհով վրա աշխատող մշակներից մի որոշեալ տուրք է սահմանել, որ առնելով արձակում է եղել տուն: Եւ այդպէս շատ դէպքեր: Ըստական է ասել, որ դա պաշտօնը սկսելիս ոչինչ չունի երկը, իսկ այժմ 5—6 հազար բուրբի փող ունի: Արտաղից են այդ փողերը, երբ անհերքելի է, յայտնի է որ տանուտէրը ոչինչ չէ ստանում իր և ունի: Եւ այդպէս շարադրութիւնները տանուտէրների կողմից շարադրութիւնները չեն: Անցեալ 1880 թվին, գաւառիս ինն տանուտէրներից վեցը հետաքրքրվել իրանց պաշտօնը գէպի չարք գործ գնելու համար: Գիւղերում մեծ դեր խաղադրողներից մինն էլ հասարակութեան գրագիրն է (ВОЛОСТНОЙ ПИ-

գրագրութեանը. մենք չենք մուտքի, որ մեր եղբայրները էլ դատում և Լոստարիկայում հաստատում են գերմանացիների բռնաւոր թիւ տակ: Հէնց այդ պատճառով էլ մերը գրուցութեամբ պէտք է վերաբերվենք Սիբորի վրէժնորդականութեանը. կարելի է հետո չէ արդէն արգարութեան յարթութեան ժամը, որի մասին խոսում էր Գամբելտայ:

— «France» լրագրի փետրվարի 21-ից կայրից հարցրում են, որ միևնույն կերպով անկախելի է. կարծում են, որ Չէկի-փաշային կը յանձնվի նոր միևնույնութիւն կազմել: Զօրքը սպասամբում է Արաբի-բէյի միևնույնութեան դէմ:

— «Rep. Française» լրագրը ասում է, որ վերջին ժամանակներում Նիդերլանդի մասին ամենատարտուի լուրեր են տարածվում: Նիդերլանդները անհրաժեշտութիւնը նախատեսելով, այնպիսի կարծիքներ և մտադրութիւններ են հնարում, որոնց անկարելի է հաստատել: Գիւղերը, ասում են, որ Նիդերլանդները զօրքերը պիտի դրան. Կ. Պոլսից ստացված հեռագիրները հաստատում են մինչև անգամ, որ Բ. Գուսթ արդէն զօրքաժողովներ է պարտաւորում Ալեքսանդրա ուղարկելու համար: Արեւոք վաղ չէ, աւելի լաւ էջը լինի այդ զօրքերը աւելի բարեկարգ դէպքի համար պահել: Մի բանի լրագրիները առաջարկում էին, թիւրքիայի միջամտութիւնը ազատաւար համար, թող նա Ապանիային դատող զօրք ուղարկել Նիդերլանդները:

Ի ԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Փարիզի գաղտնաբերից մէկում ձեր իրաւաբաններից մէկը իր երիտասարդ ընկերոջ ուշադրութիւնը դարձնելով մէկ ձեր փաստաբանի վրա, որը, սաստիկ շարժումներ անելով, խոսում էր ինքն իրան հետ, ասեց. «Հայրեց, դա խելագար է»:

— «Nouvelles» հարցրեց երիտասարդ մարդը: «Նշույն թէ ինչու համար: Փաստաբանը, որը ինքն իրան հետ է խոսում, նման է այն քաղցրեղենից պաճառուին (կօնյուսեր), որը ինքն է ուտում իր գրագիրը:

«Figaro» լրագրի հրատարակութեան հաշուց անցնել տարւած, որ ներկայացվեցաւ անցիւնների ընդհանուր ժողովին, երևում է, որ «Figaro» լրագիրը 1881 թվին 78 հազար օրինակներ տպուրց գուտ արդիւնք է տուցել 2,396,099 ֆրանկ 33 սանտիմ: Նախկին տարվայ հետ համեմատելով գուտ արդիւնքը 91 հազար ֆրանկով աւելացաւ: Լրագրի ընդհանուր արդիւնքը 6,070,749 ֆրանկ 64 սանտիմ է, ծախար—3,666,525 ֆր. 37 սանտ. Արդիւնքը հետեւել կերպով է կարգաւորված. ստորագրութիւնից 2,116,374 ֆր. 80 սանտ. է ստացվում. մի է նույն ժամանակ արտասահմանում եղած ստորագրութիւնը մէկ է կէս միլիոնից աւելի է. հատով ծախար ժամներից ստացվեցաւ 2,210,636 ֆր. 31 սանտ., իսկ արտասահմանում ծախարվեցին—մէկ միլիոնից աւելի. յայտարարութիւններից, բէլլամներից և կուրսաժող—1,637,434 ֆր. 84 սանտ. և դատարանի արդիւնքները 100,304 ֆր. 69 սանտիմ: Հատով ծախարվեցին անցեալ տարւած 32 հազար ֆրանկով աւելացան:

«Nouvelles» հանուտերի ամեն մի գործը գրագիրն է կատարում, գրագիրը տալիս է գործերին հարկաւոր ուղղութիւնը, անդամները տանուտէրը դատում է մի կրակարկան անձն, մի գործիք գրագրի ձեռքին որ ինչ ուղղում է այն է անում: Այդ պատճառաւ էլ ներկայումս գրագիրներից, մի քանի դեպքերում, սրանք զիւրում է կատարողութիւն այնպէս ինչպէս և տանուտէրներից: Երբ զայնքով իրանց ցանկով պէտք է ասեն, որ վերջական կեսները ներկայացնում է սրտոր ջրի մի անգին առաջան, որի մէջ զանազան բարդանդիւրներ, վաշխառուներ և անխղճամար անձինք ձեռնին են որտում: Միւս կողմից ցուալի է ասենել, որ մեր գիւղացին հեռուցնել կողմնում է նահապետական մի քանի գեղեցիկ յատկութիւնները, ինչպէս պարզութիւնը, հիւրասիրութիւնը և այլն:

Նոր սերունդի բարք ու վարքը նշմարելի կերպով զանազանվում է—խնամարձկնով ղէպի վարք—ծերերի նահապետական կենցաղավարութեան ձեւերից: Եւ այդ վատ յատկութիւնները տարածում են մի քանի շարքաւոր գիւղացիները, որոնց արարաւորութեանը գաղտնաբանները դռները քաշ դալն է, որոնք գիւղի մէջ, երևելի օրինակներ են ձեռնում, որքա, դերեր նման, չեն թողնում ժողովրդին հանգստանալու, նորաբոլ խրատում են մի-նին չը հաշտվել միւսի հետ, խոտախաղով նորան պաշտպանել, յարուցանում են կռիւներ և խռովութիւններ և իրանք այս և այն կողմից փողեր են առնում, եթէ հարկաւոր է դատաստանատան մէջ կեղծ վկաներ ներկայացնել՝ այդ նոցա բանն է: Եւ լսել եմ դէպքեր երբ մի վկայ, հրապարակաւ բանակցութիւն է սկսել երկու հակառակ

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐՔՈՒՐԳ, 4 մարտի: «Правит. Вѣстн.» լրագրի մէջ հրատարակված են Բարձրագոյն հրամաններ հիմնել Բերլինի և Վիենայի մէջ հիւպատոսաներ, Պեկինի դեսպանատան երկրորդ քարտուղարի պաշտօն և միջին Ասիայի մէջ հիւպատոսների նոր շտաբեր: Տպված է միևնույնների խորհրդի վճիռը կովկասի նոր վարչութեան մասին: Հաստատվում է լրագրական լուրը, որ երկրի նոր վարչութեան ձեռք վերջնականապէս կարգադրելու համար թիւրքիայի մէջ մի մասնաժողով կը գումարվի: Անդրկասպեան նահանգի մէջ կազմվում են հրացանաձիգների վեց բաժանիւններ: Չերնոգորիան իր երկիրը ապաստանող ապստամբներից պահանջում է նրանց զէնքերը. զէնքեր չը ստուգներին չեն թողնում սահմանից անցնել: Սերբիայի լծագաւորը և թագուհին գերեւալ Չերնիասեփի շնորհաւորական հետագրին պատասխանեցին, որ շատ զգացված են և միշտ յիշում են նրա ծառայութիւնները Սերբիային: Ասում են, թէ 250 իրանեղանատների նոր գործի սկսվելու մասին լուրը ճիշդ չէ: Ասում են, որ շոգենաւերի և առեւտրի ընկերութեանը այլ ևս օրինական գումարներ չեն արվի: Գննվում է Վեշչեթնովի առաջարկութիւնը Սերբիայի մէջ պետական հողերի վաճառումը զազարեցիկներ համար: Վերջին պատերազմի 35 կապալաւորների հաշիւները վերաստուգող մասնաժողովը վերջացրեց իր պարագմունքները: Նա նշանաւոր կերպով սահմանափակեց կապալաւորների պահանջները: Կապալաւորները ընդունեցին մասնաժողովի որոշումը:

Ս. ՊԵՏԵՐՔՈՒՐԳ, 4 մարտի: Պետական բանկի 5% տոմսերը առաջին շրջանի արժէ 96 ր. 12 կ., երկրորդ 91 ր. 12 կ., երրորդ 91 ր. 50 կ., չորրորդ 91 ր. 12 կ., հինգերորդ 90 ր., ներքին 5% առաջին փոխառութեան տոմսերը արժէ 216 ր. 50 կ., երկրորդ 210 ր. 50 կ., արեւելեան առաջին փոխառութեան տոմսերը արժէ 89 ր. 87 կ., երկրորդ 89 ր. 87 կ., երրորդ 89 ր. 87 կ., ոսկի 8 ր. 18 կ.: Ռուսաց 1 բուրլ 1 ձնդօնի վրա արժէ 24 պենս, ռուսաց 100 ր.: Համբուրգի վրա արժէ 204 մարկ 50 պֆ., Փարիզի վրա 253 ֆրանկ: Բօրսայի տրամադրութիւնը դանդաղ է:

Իմրագիր—հրատարակող ԳԻՐԳՈՐ ԱՐՇՐՈՒՆԻ

Կողմերի հետ և յայտնել է որ նա այն կողմի օգտին կը տայ իր վկայութիւնը, որը աւելի կը վարձատրէ նորան: Եւ այդ մարդուն չեն կարողանում պատժել տալ, որովհետև լուրերը վկայութիւն չեն տալ: Այդ պատճառով գիւղերում սաստիկ սկսել է տարածվել և շատ անգամ մի գիւղացի միտի վրա դանդաղ չէ կարողանում տալ, վախենալով որ վկաները արդար ցուցմունք չեն տալ:

Ինչ ասել արդեօք շինական գաղտնաբանների մասին: Այդտեղ անկարգութիւնը կատարեալ է: Կատարները գործում են իրանց թէֆի համեմաճ, ըստ բնաց մի կողմի բացարկութիւնները, ընդդիմակառութիւնները լսում են և պրոսոփուրում գերում, իսկ միւսինը ոչ, մի կողմի վկաներին ընդունում են, միւսինը ոչ, միևնույն գործը իսկոյն վրձնում են, միւսինը ամբողջով յետաձգում, մինչև որ դիւզային իրաքանչիւր շարքի մտալ գաղտնի ըզարած, թարքը տալիս է...: Արդպիսի գաղտնաբանները ստիպված են լինում դիմել գիւղացիները իրանց վճեկը վճեկը համար: Կարանց արքաժամ է իրաւունք վճեկ մինչ հարկը բուրբի արժողութեամբ պահանջներ, սուգանքի կնիքակել մինչ երեք բուրբի և բանտարկել մինչ 7 օրով:

Ի հարկէ այդ բոլոր անանկներն չեն վերաբերվում բացարկութիւններին, որոնք անչուչա կան մի քանի հասարակութիւններում:

Ի. Մատակցութեանց

Ս. Պետական լրագրի, ինչպէս 79

